

Ønske, hvis Opfyldelse Finanzministeren ikke har fundet Anledning til at modfatte sig.

Til §§ 24 og 25.

Til disse Paragrafer er nedenfor stillet nogle Ændringsforslag, af hvilke 12 og 13 ikke give Anledning til videre Bemærkninger. Derimod er Ændringsforslag 14 en Følge af den Løstegang, der særlig har fundet sit Udtryk i Ændringsforslagene til § 26, ikke med Lovforslaget at lade Reglerne i §§ 7 til 16 gjælde for Brænderier, der beskattes efter Udbyttet, forsaavidt ingen særlig Undtagelse er gjort, men at lade Friheden være Regel for disse, saa at Indskrænkning deri kun kan gøres, naar og forsaavidt det er positivt udtalt. Derfor har den i § 7 foreskrevne Pligt til at anmeldte Forandringer i Brænderiet, som ogsaa bør gjælde for udbyttebestattede Brænderier, særligt maattet paalægges her.

Til § 26.

Begrundelsen af de til denne Paragraf stillede Ændringsforslag er allerede indeholdt i, hvad derer bemærket Side 4 og til foregaaende Paragraf. Det Gode, som den nye Beskatning væsentlig skal bringe Brændevinsbrænderen, er Driftsfrihed. Men skal det Gode virkelig gøres i videst muligt Omfang, maa han fritages for al uforønden Kontrol, og den Kontrol, som § 26 i sin nuværende Stikelse indfører, gaar formentlig videre end fornødent; jevnfør Bemærkningerne til § 29. Udvalget har derfor nøjedes med at beholde de to sidste Stykker af nærværende Paragraf i den foreslaaede forandrede Affattelse, hvortil er føjet en Fortskrift angaaende Gjæringskarenes Opmaalning m. m., som formentlig heller ikke kan undværes ved denne Beskatningsmaade, især for at lette Kontrollen med selve Kontrollen.

Til § 27.

Det til denne Paragraf stillede Ændringsforslag er en ligefrem Følge af den foreslaaede Forandring i den foregaaende Paragraf.

Til § 29.

Naar det her er foreslaaet, at Beskatningen, hvor Spiritusmaaleren midlertidig er sat ud af Stand til at virke, skal ske efter en Opmaalning af selve den indvundne Spiritus eller efter Drifts-oversigten eller endelig efter Karrum, da finder Udvalget denne sidste Tilspøelse mindre heldig i Betragtning af, at det let kan blive til Tab for en Mand pludselig at se sin Bedrift bestattet efter Karrum, medens den er anlagt efter en anden Beskatningsmaade. Men dertil kommer, at den formentlig er uforønden, da i hvert Fald Drifts-oversigten maa være tilstrækkelig til Beskatningsnorm i den korte Tid, hvorom der her er Tale, som Forslaget har ansat til 8 Uger, men som Udvalget foreslaar halveret. Dpgives

Karrumsbeskatningen i dette Tilfælde, vil derved i Særdeleshed ogsaa vindes det Gode, at den i Forslaget bevarede videregaaende Kontrol uden al Betænkelighed kan indskrænkes saaledes, som til § 26 foreslaaet. Den i Forslag bragte Tilspøelse til denne Paragraf er ligefrem Konsekvens af den sammesteds omtalte Ændring.

Til § 30.

Ændringsforslaget, som er stillet til denne Paragraf, er en Redaktionsændring.

Til § 31.

Det første Ændringsforslag til denne Paragraf er stillet for at gjøre det klart, at Statskassen ogsaa skal anbringe og vedligeholde Spiritusmaaleren, hvorimod de Forandringer i Brænderiet, som maatte være nødvendige, for at Anbringelse kan finde Sted, selvfølgelig i Medfør af § 24 blive at iværksætte af Brændevinsbrænderen. Dernæst har Udvalget foreslaaet at fritage denne for at betale Leie af Maaleren, da det synes at maatte paahvile Statskassen at bekoste den livløse ligesaavel som den levende Kontrol, og Brændevinsbrænderne derfor turde betragte Paaløget som mindre billigt imod dem. Vilde man herimod sige, at Leien kan betragtes som Tillæg til Afgiften, da er denne Betragtning mindre vel grundet, idet Leiesummens Størrelse formodentlig ikke vilde blive reguleret efter Mængden af den frembragte Spiritus.

Det ubetingede Ansvar for Spiritusmaaleren, som § 31 paalægger Brændevinsbrænderen, maa nødvendigvis begrænses, for at han ikke skal kunne drages til Ansvar, naar f. Ex. Kontrollen selv har bestadiget Maaleren. Det er kun for sit eget og sine Folks Forhold, han bør svare saaledes at han gaar fri, dersom han kan godtgjøre, at Forseelsen er begaaet af andre uvedkommende Personer. Dette vil for Straffeansvarets Vedkommende blive udtalt som almindelig Regel i § 46; men da denne Regel ikke angaar Erstatningen, er der særlig Anledning til at fremhæve den i Henseende til denne her i § 31, hvor derhos Ordene: „ved Vold eller Uagtsomhed“ som formentlig overflødige foreslaas udeladte.

Endelig har Udvalget endnu foreslaaet en Tilspøelse til denne Paragraf, der hjemler Brændevinsbrænderen Ret til at forlange Spiritusmaaleren efterset og prøvet. En saadan Ret synes ikke at kunne negtes ham i Betragtning af, at han er udsat for at lide Tab ved Maalerens Misvisning.

Til § 33.

De formentlig overflødige Ord: „eller hvem der ellers gaar ham tilhaande“, som derhos kunne volde Bæmselighed i Henseende til Forstaelsen af Ordet „Folk“ i §§ 9, 34 m. fl. foreslaar Udvalget udeladte.